Domnul nu ne cheamă la minuni, ci la urmarea Lui

Domnul Isus nu ne cheamă să facem minuni ci ne cheamă să urmăm calea renunțării la sinele nostru și a smereniei, trăind astfel cum a trăit El în relația cu Tatăl Său - o abordare simplă și obligatorie pentru orice persoană. Acesta este un apel la un mod de viață pe care îl poate adopta oricine, indiferent de condițiile sau contextul personal.

Mulți dintre noi am fost învățați să admirăm tot ceea ce a făcut Domnul Isus și felul Său de a fi. Dar, în același timp am fost conduși eronat să credem că trăsăturile Sale respectiv - neprihănirea, îndelunga răbdare, blândețea, bunătatea mila și dragostea - sunt inaccesibile pentru noi. Această concepție eronată provine din intenția lui Satan de a ne îndepărta de adevăratul scop al creației, acela de a deveni asemenea cetățenilor Împărăției.

Este o concepție răspândită că Domnul Isus a trăit la un nivel divin, care este de neatins pentru oameni, și că, din această cauză, ne este imposibil să-L urmăm fiindu-ne permis să rămânem în slăbiciunile umane. Această viziune conduce la o acceptare pasivă a imperfecțiunilor umane, ignorându-se nevoia de creștere și transformare spirituală.

Adesea, atunci când se discută despre viața Domnului Isus, se pune un accent deosebit pe minunile pe care le-a săvârșit, lucruri ce par inaccesibile omului obișnuit. Există o tentație, amplificată de înșelăciunile lui Satan și ale slujitorilor săi, de a crede că viața de ascultare deplină față de Dumnezeu așa cum a avut-o El pare imposibilă în această viață, ca și cum ar fi destinată exclusiv “vieții de apoi.”

Mulți Îl apreciază pentru minunile Sale, dar puțini sunt interesați să cunoască și să trăiască conform felului în care El a trăit în relația cu Tatăl Său. Aceasta situație este dată de învățătura conform căreia, pentru a ajunge în raiul ceresc, este suficientă iertarea păcatelor. Astfel, renunțarea la sine, smerenia, evlavia și alte trăsături de caracter ale Domnului sunt astăzi ignorate și disprețuite de majoritatea oamenilor.

Cu toate acestea, Scriptura ne îndeamnă clar să urmăm modelul de viață al Domnului Isus. Așa cum spune 1 Ioan 2:6, “Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el, cum a trăit Isus.” Aceasta este o chemare la acțiune, subliniind că, deși nu putem realiza minunile fizice ale lui Hristos, putem aspira să trăim asemenea Lui.

În demersul nostru de a ne alinia după modelul lui Hristos, asemănător începerii școlii primare, pășim cu cunoștințe inițiale zero într-o “fabrică” spirituală unde standardul este perfecțiunea divină. În acest loc, toate piesele, începând cu El ca Model, apoi

uneltele utilizate în “procesul tehnologic” și până la Cel ce dirijează întregul proces de fabricație - se află într-o stare de desăvârșire.

În acest cadru spiritual profund, Hristos se află în centrul procesului nostru de transformare, El fiind Modelul perfect după care suntem modelați. Noi, în calitate de nou născuți spiritual suntem continuu prelucrați și formați pentru a atinge standardul de perfecțiune al prototipului, stabilit de Dumnezeu.

Acest proces este de origine divină, unde fiecare componentă și etapă sunt meticulos aliniate cu idealul absolut de perfecțiune. Pentru a înțelege mai bine pașii pe care trebuie să-i urmăm, vom lua un exemplu practic din viața de zi cu zi. Pentru a atinge performanța într-un domeniu specific, cum ar fi chirurgia cardiacă computerizată, trebuie să începem cu renunțarea la propriile păreri despre cum s-ar putea efectua o intervenție pe inimă și să acceptăm cunoștințele unui specialist în domeniu.

Relația dintre noi și chirurgul specialist ar trebui să fie așezată pe respect și încredere reciprocă, similară cu legătura dintre un ucenic și învățătorul său, unde ucenicul se dedică în totalitate învățăturilor mentorului său.

Această relație trebuie să fie asemănătoare cu situația în care cineva este complet devotat și supus orientărilor unei autorități superioare, renunțând la propria voință și libertate de decizie. Prin urmare, implică o aderență strictă la îndrumările mentorului, chiar și atunci când nu le putem aprecia în întregime sau înțelege în profunzimea lor completă.

Pe măsură ce progresăm și devenim tot mai asemănători cu cel ce ne învață, când suntem invitați să participăm la o operație alături de chirurg, este imperios necesar să urmăm cu strictețe toate instrucțiunile. Orice abatere, chiar și minoră, poate avea consecințe grave, punând în pericol viața pacientului. Prin urmare, acuratețea și atenția la detalii sunt de o importanță vitală în finalul acestui proces.

Tot așa în procesul nostru de transformare, Domnul Isus poate fi considerat ca un ghid perfect care cunoaște detaliat fiecare etapă a acestui proces. Ca întâi mergător, și exemplu suprem, în relația Sa profundă cu Tatăl ceresc, El a parcurs personal aceste etape și ne-a lăsat un exemplu de urmat. Adevărata transformare a caracterului nostru poate avea loc doar urmând acest comportament al Lui.

Precum în domeniul complex al chirurgiei cardiace asistate de computer, unde este nevoie de abandonarea cunoștințelor vechi pentru a îmbrățișa noua tehnologie, în procesul divin de transformare spirituală, un nou început cere renunțarea la părerile personale. Un alt pas pe care trebuie să-l facem în acest “atelier” divin, este să manifestăm o smerenie profundă față de Dumnezeu. Aceasta înseamnă supunere și o

ascultare sinceră față de instrucțiunile care sunt vitale pentru transformarea caracterului nostru.

Apoi suntem chemați să ne supunem voința, urmând modelul lui Isus Hristos, care a arătat prin viața Sa această supunere totală. În subordonarea Sa față de Tatăl, Domnul Isus a fost exemplul perfect al renunțării la Sine, smereniei și devotamentului, asemănându-se cu un rob ascultător în toate lucrurile.

Comportamentul lui Hristos, precum renunțarea la sine, smerenia și ascultarea strictă, pot părea în contradicție cu valorile promovate de societatea modernă, care adesea glorifică păstrarea părerilor personale și mândria.

Aceste calități sunt vizibile la o examinare atentă a vieții Sale, reflectând cum trăirea în aceste virtuți poate conduce la o stare profundă de liniște și armonie interioară. Prin adoptarea acestor atitudini, Domnul Isus a arătat că este posibil să trăiești în odihnă și pace interioară, chiar și în fața celor mai mari provocări și suferințe.

Este vital să înțelegem că doar prin adoptarea acestor trăsături, vom progresa în creșterea noastră spirituală până la atingerea staturii lui Hristos. Această chemare este consolidată de promisiunea că supunerea ne va ghida spre asemănarea cu Hristos, după cum spune Psalmul 25:9: “El face pe cei smeriți să umble în tot ce este drept. El învață pe cei smeriți calea Sa.”

Pentru a înțelege drumul nostru spiritual, vom analiza cu atenție acest comportament care, deși neînțeles de cei mai mulți, a caracterizat viața Modelului nostru. În acest proces de transformare spirituală, primul pas este renunțarea la ideile proprii. Această etapă constituie punctul de început fundamental, marcând o despărțire de trecutul întunecat, pentru a urma o cale ghidată de Domnul Isus.

Acest fragment aparține broșurii „Rostul Vieții”, disponibilă integral și fără plată. Descoperă întreaga bibliotecă de resurse pe https://www.cuvantcurat.ro. Versiunea în limba engleză o găsești pe https://www.unmodifiedword.com.